

ти при настъпването си завиваха съ лъвия си флангъ и се явиха на фланга на противника на в. Киселица. Ротитъ на скокове настъпваха стремоглаво. Падатъ убити и ранени на всѣка стъпка. Пада тежко раненъ командирътъ на дружината майоръ Гюмюшевъ. Командуването на дружината поема командирътъ на 7-а рота капитанъ Марковъ Ил. На четири наскока къмъ 9 часа ротитъ стигатъ преднитъ блиндирани окопи на противника. Непрекжнато ура, размѣсено съ пушечни и топовни гърмежи, се носи по цѣлата бойна линия на дружината. 6-а рота, подпомогната отлѣво отъ единъ взводъ отъ 8-а рота, командуванъ отъ офицерския кандидатъ Василевъ, атакува на ножъ и зае предния окопъ на врага.

Въ 9:30 часа се подава отъ командира на полка, който бѣше при 4-а рота, сигналъ за атака. Подема се мощното българско ура, но ротитъ не се вдигатъ въ атака на редута, защото той се обстрелва отъ нашата артилерия. Въ това време командирътъ на 4-а рота капитанъ Сяровъ хвърля зеленъ ракетъ — сигналъ за прекратяване на огъня отъ нашата артилерия. 7-а рота, която бѣ въ втора линия, но бѣ се подравнила съ 5-а рота, нададе наново викъ ура. Гръмовитото българско ура се поде отъ цѣлия фронтъ на дружината, но хвърлянето на ножъ въ редута пакъ спрѣ, защото огънятъ на противника бѣ много силенъ. Отъ минута на минута огънятъ все повече и повече се засилваше. Загубитъ бѣха чувствителни. Само 6-а рота имаше 13 убити и 30 ранени. Часътъ чакаше своитъ герои и ги намѣри.

Храбриятъ командиръ на 6-а рота подпоручикъ Кебеджиевъ Недѣлко, единъ отъ героитъ великани, които днесъ почиватъ въ безкръстни гробове при политъ на вѣчно снѣжния гигантъ Люботрънъ, съ 20 смѣлчаци отъ 6-а рота се промъкна презъ гората и съ рѣдка бързина се хвърли въ атака на ножъ въ окопа и завладѣ дветъ орждия съ 5 ракли. Тукъ при орждията се почна ужасенъ ржкопашенъ бой.

Въ 9:55 часа командирътъ на дружината капитанъ Марковъ, начело на полурота отъ 7-а рота, съ гола сабя въ едната ржка и револверъ въ другата, се хвърли на ножъ и съ викъ ура и съ силенъ бѣгъ стигна при борецията се при дветъ сръбски орждия подпоручикъ Кебеджиевъ и съ неговитъ 20 души храбреци и своитъ около 30 души герои отъ 7-а рота се хвърли въ редута, като плени коменданта му щабсъ-капитанъ Милованъ Мишичъ. „Стойте, не пуцайте!“ изкрещѣ почти на ухото на коменданта на редута капитанъ Марковъ. Веднага следъ това веригитъ на ротитъ съ небивалъ устремъ се нахвърлиха на ножъ въ редута и заеха югоизточнитъ му фасове.

1-а дружина настъпи по стръмния и откритъ източенъ склонъ на в. Киселица. Настъпването ставаше по съвършено открита мѣстностъ. Подъ силния неприятелски огънь, съ чувствителни загуби, ротитъ на скокове настъпваха смѣло къмъ преднитъ окопи на противника. Загубитъ сж чувствителни. Поддръжкитъ изчерпани.

Къмъ 8 часа командирътъ на полка подполковникъ Христовъ, като имаше предвидъ труднопроходимата мѣстностъ и да не би да закъснѣе въ случай на нужда, даде заповѣдъ на полковата поддръжка (10/24-а и 12/24-а роти) да настъпи напредъ. Полко-